

[Anne Grete Holmsgård]

grad besværliggør det samarbejde, der er mellem de sociale forvaltninger og amsankenævnene.

Hr. Henrik Toft kan jeg forhåbentlig glæde lidt ved at sige, at VS ud over at stemme for det ændringsforslag, som betyder, at statsamtmanden ikke skal være født formand for amsankenævnene, også vil stemme for de ændringsforslag – og konsekvenser af dem – som betyder, som der står, at man ændrer amtsrådenes tilsynsførende myndighed til kun at være en vejledende myndighed, fordi vi faktisk betragter det som et element, der fjerner den direkte tilsynsførende myndighed fra amtsrådene; det finder vi ikke der er nogen som helst grund til, for det er en centralisering og ikke bare et spørgsmål om, at der foregår en dobbeltadministration. Det drejer sig også om, at man flytter den ene del af den tilsynsførende aktivitet fra amterne til staten, selv om det i forvejen er staten, der i sidste ende har den tilsynsførende myndighed.

Så synes jeg, der er et spørgsmål, som er meget vigtigt, og det er karakteristisk, at det ikke er blevet taget op af regeringen, da man stillede et ændringsforslag på dette område. Det drejer sig om inhabilitetsproblematikken. Jeg synes ikke som den socialdemokratiske ordfører, hr. Erik B. Smith, at problemet er løst ved, at man nu friere kan vælge, hvem der skal sidde i amsankenævnene, for man kan stadig vælge folk, der også sidder i de primærkommunale socialudvalg, og jeg kan ikke se, at man løser noget ved, at man lægger op til, at man nu kan vælge selv. Det mest logiske – hvis man faktisk erkender, at der er et problem, og det må hr. Erik B. Smith jo have erkendt, siden han selv nævnte det på den måde – er selvfølgelig at sige, at det ikke kan lade sig gøre at sidde både i det primærkommunale socialudvalg og i amsankenævnet.

Jeg synes også, det er et problem, ikke bare på grund af den direkte sammenblanding i de enkelte sager, hvor der jo er en klausul, der siger, at man træder ud af amsankenævnet i det tilfælde. Men der er mange af sagerne, der ligner hinanden fra kommune til kommune, hvor der er et samarbejde, og hvor det faktisk er et problem af hensyn til brugernes retssikkerhed, at personer både kan være medlem af den instans, der skal tage sig af ankerne, og af den instans, der på

det sociale område, i hvert tilfælde i citationstegn, er den dømmende instans på dette område.

Lis Starcke (DR):

Da retsforbundet ikke er betækningsberettiget i udvalget, skal jeg her kort redegøre for retsforbundets stilling til lovforslag nr. L 122 og sige, at vi også er glade, fordi lovforslag nr. L 121 forsvandt ud af billedet.

Vi kan stemme for lovforslag L 122 med det af socialministeren stillede ændringsforslag nr. 5 om udskydelse af ikrafttrædelsesdatoen, og herudover vil vi stemme for ændringsforslag nr. 3, der går ud på, at medlemmer af primærkommunale socialudvalg hverken kan udpeges til medlemmer eller stedfortrædere i ankenævnene. Det gør vi, fordi vi foretrækker, at det bliver lovbestemt, i stedet for at det skal stå i forretningsordenen for nævnet, altså i et par paragraffer, hvor man taler om speciel inhabilitet. Vi mener, at det er klarere og tydeligere, når det er lovfæstet.

De øvrige ændringsforslag vil vi stemme nej til. Vi kan billige, at statsamtmanden automatisk bliver formand. Vores eneste bekymring er den, at hvis sekretariatet flyttes over til statsamtet, får vi to sekretariater eller flere folk ansat, end vi har nu. Det håber vi at socialministeren vil sørge for ikke sker, så vi ikke får en dobbeltadministration.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Hr. Henrik Toft stillede mig et direkte spørgsmål. Han spurgte, om statsamtmandene skulle have særskilt honorar for den funktion, vi nu lægger over til dem. Det skal de ikke, og det kan jo så være, at det kunne få hr. Henrik Toft og venstre til at skifte opfattelse, nu da de opdager, at lovforslaget også er en besparelse.

Så var fru Birthe Nielsen og flere andre ordførere inde på spørgsmålet om habilitet og medlemskab af primærkommunernes socialudvalg og den redegørelse, der har været for dette problem fra ombudsmanden. Jeg vil godt sige, at jeg deler ikke den opfattelse, at man på forhånd skal være udelukket fra at sidde i amsankenævnet. I dette spørgsmål kan jeg sige til fru Birthe Nielsen og andre, at jeg er meget decentralt indstillet. Jeg synes, det bør være de decentrale myndigheder,